

ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๗

ศิลปวัฒนธรรมสาร

สำนักศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

๐๗/๐๗/๕๕

๕๑ หมู่ ๕ ตำบลท่าช้าง อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ๒๑๐๐๐

ตาดีก็เหมือนตาบอด

อ.ปราโมทย์ สุวรรณ รวบรวม

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีชายตาบอดมาแต่กำเนิด 6 คน แต่ละคนล้วนบอดสนิทไม่เคยเห็นอะไรสักกะอย่าง วันหนึ่งก็เกิดการสนทนากันในหมู่เพื่อน 6 คน ถึงสัตว์ที่เขารู้จักกันดีคือ “ช้าง” ซึ่งพวกเขาไม่รู้ว่า “ช้าง” นั้นเป็นอย่างไรแน่ เคยแต่ได้ยินแต่ไม่เคยได้สัมผัส ทั้ง 6 คนก็คุยกันไปคนละอย่างตามความคิดของตัวเอง ผลสุดท้ายทุกคนก็ต้องไปพิสูจน์หาความจริงให้ได้

ชายคนที่ 1 เดินตรงเข้าไปหาช้าง และจับเข้ากับด้านข้างลำตัวอันใหญ่โตมหึมาของมัน เขาอุทานเสียงหลงว่า “โอพระเจ้า มันเหมือนกำแพงจังเลย!” (เขาสรุปว่าช้างเหมือนกำแพง) แล้วก็มาเล่าให้เพื่อนฟัง

ชายคนที่ 2 ไม่เชื่อขอพิสูจน์บ้างเดินไปจับอุ้งกรงร้องบอกว่า “อะไรกันนี้กลมๆ แหลมๆ ช้างมันเหมือนหอกต่างหาก” (ไม่เหมือนกำแพงสักกะหน่อย) ก็กลับไปเล่าให้เพื่อนฟัง

ชายคนที่ 3 อะไรกันนะ เจ้าสองคนนี่พูดไม่เหมือนกัน จึงขอเดินไปพิสูจน์บ้าง จับไปถูกรวง เขาอุบๆ คลำๆ มันแล้วจึงอุทานว่า “ปิดโถ่เอ๊ยที่เท้าช้างก็เหมือนปล้องอ้อยนี่เอง”

ชายคนที่ 4 กิ่งงว่า 3 คนพูดไม่ตรงกัน จึงขอไปพิสูจน์เช่นกัน เอื้อมมือออกไปไขว่คว้าอย่างกระตือรือร้นจับขาช้างแล้วเขาก็ต้องตกตะลึง “ช้างเป็นสัตว์ที่แปลกประหลาดอะไรอย่างนี้ มันเหมือนต้นไม้จริงๆ !”

ชายคนที่ 5 ยิ่งงงใหญ่เพราะไม่มีใครพูดตรงสักคนก็ไม่เชื่อใครทั้งนั้น ต้องการพิสูจน์กับเขาบ้าง จับไปถูกรวงของช้าง เขาพูดเสียงหนักแน่นว่า อย่างนี้ “แม้แต่คนตาบอดที่สุดก็บอกได้ว่าช้างเหมือนพัดที่สุด”

ชายคนที่ 6 อะไรกันนักกันหนาไม่เห็นมีใครพูดตรงกันสักกะอย่าง ไม่รอช้าเริ่มพิสูจน์บ้างว่าเจ้าสัตว์ตัวนี้เหมือนอะไร เดินไปคว้าหับเข้าให้ที่หางช้างแล้วร้องอ้อ “รู้แล้ว ช้างเหมือนไม้กวาด!”

แล้วชายทั้ง 6 คน ก็ถกเถียงกันใหญ่ว่าช้างเหมือนกับสิ่งที่ตัวเองได้สัมผัสกันมาโดยไม่ฟังกันและกัน เพราะต่างคนต่างก็เชื่อว่าความคิดของตัวเองถูกต้องที่สุด

ฉันใดก็ฉันนั้น การทำงานที่ปิดกั้นไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น. ไม่ประนีประนอมความคิดเห็นของผู้อื่น ยึดถือความคิดเห็น (ทิฐิ) ของตนเองเป็นหลักถูกฝ่ายเดียว ถึงแม้จะตาดีแต่ก็ไม่ต่างอะไรจากคนตาบอดพวกนี้เลย !